

מסורת הש"ס

א) [לעיל פט"ג, ט] נכרתת נא: פסחים ק"ד. ירושל ברכות פ"ח ה"א, פסחים פ"י ה"ב, א) ע"י ירושל יומא פ"ז ה"ב, ד) לעיל י"ב. נכרתת כח. וע"ש כו. ירושל ברכות פ"ד ה"א, ט) ת"כ וקרא חובה פרשי א ה"ז, ע"י ירושל פסחים פ"ג ה"ז, ו) פסחים ק"ל. ירושל פסחים פ"ה ה"א, ז) לעיל כח. קוטס טו. מולין קל"ז: ירושל תרומות פ"ה ה"א, כ) בכורים פ"ב ה"א, ט) [לעיל ע"ג]. מנחות ק"ד: ט) שבועות י"ג, ט) שבת קל"ב, ט) ע"י פנחס מאליות.

שינויי נוסחאות

א) צ"ל אחי. וכן בכל המקח הסגולה וצדיהם ותנ"י (ש"ס:); ב) מ"ל קדישא. וכן להלן (כ"י:); ג) מוספין ואף על גב דתפילת מוספין קדישא אטו כו' (ש"ס:); ד) צ"ל היום (ש"ס:). וכן לקמן: ה) תדיר הוא והתניא (כתח"ל:); ו) צ"ל חנינא (ש"ס:); ז) של היום שלמים של אמש (ש"ס:); ח) ותינתן לשל יום ויום מתק (ש"ס:); ט) לתרויהו דדיים דרמיא דתרויהו אטו נמי דשחטינהו לתרויהו אבל וכו' לכל (ש"ס, ש"ס, ובע"ז בכ"י:); י) צבת"י התם נמי כ"ן. וכשמ"י מוקם דאתין אילתא דתי. וכו"י קת"ב כמ"י וע"י רש"י: יא) צ"ל תיש שחטו (ש"ס:); יב) צבת"י ויהא אחר ממוס: יג) עד שזירק דם אילתא חמ"ל. וכן להלן בשמן (ש"ס:); יד) תיבת ברישא מתק (הג' הגר"א. וכו"י בפי"צ וב"דו רפ"ט ש"ס:); טו) אין אתה צריך (ש"ס:); טז) מנשיות בג"ל נתן: טז) צ"ל שהמוספין (ש"ס:); יז) אי"כ אף הם הם שבת עליהם (צ"ק:); יח) מוריד ריש בהן שיעי ואשם דמכמר על טומאת מקדש וקדושי (ש"ס:); יט) צ"ל אצ"ג (ש"ס:); כ) צ"ל אטו מצוי (צ"ק:); כא) צ"ל עובש"י (ש"ס:); כב) כס"ל כלן מו"י: שלמים של אמש קודמים באכילה: הא דיום דרמיא דאמש והיכי דמי כגון דקדים שחטינהו לישלמי ברישא ושחט ואשם דיום קדמי. קדמי. ותיקום לזירק לישלט שלמים של אמש דאי צנתיס עומין לישחט לא אמר דקדמו שלמים וטעמא דצאו וקדים שחטיהו לשאינו מקדש וירוקא את המקדש וה"ה לתדיר ושאינו תדיר: דילמא לא גרסינן. וה"ג שלמים של אמש ושחטא דיום ה"ד אשחטי לתרויהו אבל לא הי"ד שחטינהו לתרויהו אכילה איירי וכי תירוק מיניה לענין הקריבה נמי את דיום דרמיא דאמש וה"ד כגון דשחטיהו לישלמיים ברישא ושחט ואשם קדמי בדשחטינהו לתרויהו תירוק לה שחור ושחט את החטאת קדיש שבא לימ"ך ואח"כ בא לימ"ך על הוויקא דהתם אמרינן ליה דהטאת קדמיא דתירוק דסוף סוף צריך למור אחר מן הדמים קדישי קדמיים קדמי: אבל לא שחטיה וכו' ומכלן הוא נלפניו כדשי' לקמן ד"ה אלל לא וכו' (ש"ס). מתוקן קצת עפי"כ כותה"י ועפי"כ כ"ב א"ת כ"י: כג) בדמו ורשחוט וירורק (כתח"ל:); כד) צ"ל דוק (ש"ס:); כה) צ"ל הכי (ש"ס:); כו) דרמי לקדים שחטיהו לשאינו כו' לצ"ל דקדים (ש"ס).

ב) אילמא ה"א אמרי' ובה לימ"ך אמרי' כ"ל (ש"ס:); כ) או ריקין (ש"ס:); כג) מותר ריקקי מנחת כהנים. וכו"ל כ"ל (ש"ס:); כד) צ"ל בעלע בה שורפין אותו בפני עצמו: ומותר מנחת כהן משיח. לפי ששמנה וכו' לצ"ל, וכו"י כפי' הע"צ (ח"ו:); ז) צ"ל לעצמו (ש"ס). ובע"צ בפני עצמו: לא) צ"ל או הנקטר. דהיינו היתמן על גבי האשים, ונקט רש"י המתחלק לדברי ר"ח או הנקטר לדברי אביי וק"ל (ח"ו:); לב) מצ"ל נמי (בא"ה:); לד) צ"ל דשחטינהו (ד"ד:); דו) [ד] מצ"ל רשחוט (בא"ה:); דז) דברי ר"ח או הנקטר לדברי אביי וק"ל (ח"ו:);

ואף על גב דמוספין קדישי. מוספין ‏[ט] שס שנת עליהן שהס באים חובה לה והתמידין בצ"ן אף כחול: **למדין לא אהנאי**. כיון דהאינא קריצין אס כן ‏[י] שס שנת עליהם: מוספי ר"ח מקודשין משל שנת ‏[י] דאיקרי מועד ‏[י"א] **ד"א כו'**. צפסחים מניין לה דקאמרי צ"ה מצרך על היין ואח"כ מצרך על היום שהיין גורס לקדוש שתאמר דבר אחר כו': הכי גרסינן **דאע"ג** ‏[י"א] **דנכרת היום קדישה**. שסס שנת עליה שחובה לשנת היא צאה דאילו נכרת היין אף כחול היא: הלכה **מספלא** של **מנחה**. צמסכת נכרות ‏[ד] ‏[ק] כח. היו לפניו שמי תפלות של מוספין ושל מנחה ופליגי רבי יהודה ורבנן וקא"ר יוחנן הלכה כדברי האומר מתפלל של מנחה ואחר כך מתפלל כו': **שלמים של אמש**. הא פרישת לה לעיל (גצ) **צמתני' : סדיר**. שהן מצויין מתוך שבאין כנדר וכנדבה: **מצוי קאמרס**. שאין מדירותו חובה אלא שהוא מצוי ממיד יותר מחצירו: הכי גרס' **מצוי** ‏[י] לאו תדיר הוא. **צמתניא: אוליא את הפסח שאינו סדיר**. צת"כ שנויה גבי חטאת דקתני והכי פסח ומילה ענושין ‏[א] כרת יכול יציא על שגגתן חטאת מ"ל אשר לא תעשה יא"ו פסח ומילה שהן מצות עשה אוליא את הפסח שאינו תדיר ולא אוליא את המילה שהיא תדירה מ"ל אשר לא תעשה. אילמא מצוי תדיר הוא: **סדירה צמות**. סדורה צמות ‏[ו] שדכרתו עליה שלש עשרה צריתים וצוויין: **כי סדיר דמיא**. שצמניה היא הרצה מפסח אבל מצוי שלמים לגבי מצוי כחטאת לאו כמדירה דמי: ‏[ב] **הא דיום דומיא דאמש והיכי דמי כגון דשחטו שלמים כרישא כו'**. וקא ס"ד

ה"ק שלמים שהצ"ן מאמש ושחטן היום וחטאת ואשם של יום עומדין לישחט שלמים של אמש קודמין לזרק דאי צנתיס עומין לישחט לא אמר דקדמו שלמים וטעמא דצאו מאמש הא אידוי ואידוי דהיום וקדים שחטינהו לשלמים כרישא אמרי' שחטת חטאת ואשם קדמה לזירקת שלמים אילמא מקודש שאינו מקודש וקדים שחטיהו לשאינו מקודש יחא אחד ממרס דצמו ‏[ב] וזירוק את **דלמא שלמים של אמש קדמו: יוס**. דאשמעינן של אמש קדמו: **היכי דמי דשחטינהו לפרויהו**. אע"ג דשחטיה לחטאת אחר כך חטאת וצא לימ"ך על הזריקה אמרי' ליה חטאת קדמה: **אבל לא שחטיה**. לחטאת צתר שלמים וצא לימ"ך על השחטיה מיציע לך אי מוולוינן בשלמים למרס צדמן ולהקדים שחיתת חטאת וזריקתה וכי מיציעיא לן צתדיר ושאינו תדיר הך ‏[ב] מיציעיא לן ששחט את שאינו תדיר והתדיר קיים: **נכרס היין סדירה כו'** **סדיר קודס**. ואע"ג דשאינו תדיר קדס וצא שכנר קדש היום ועדיין יין לא צא דומיא ‏[ב] קדים שחטיה לשאינו תדיר כרישא: **ומשני ה"ג יוון דאחא**. השתא יין קמן ומוזמן לצרכה כמאן דשחטי תרויהו לגבי קדשים ‏[דמין] ולא תפשוט מינה לצעיין: **ואח"כ מספלא של מוספין**. ואף על גב דזמן מוספין אתא כרישא: **שחטו קודס חטות**. צפסח **קאי: קודס לתמיד**. של צין הערצים כשר ואע"פ שלכחילה מנזה לאחרו כדתניא לעיל ‏[ד] ‏[ק] י"ג). יאוחר דברי שאלאמר צו בערב וצין הערצים לדבר שלא נאמר צו אלא צין הערצים כלצד: **ויהא אחד ממרס צדמו**. אילמא ‏[ו] דקדים ושחטיה למאוחר אמרי' ליה לשהות את הזריקה ולשחוט את הראוי ליקדס ולזרקו: **כגון דקדים שחטיה לפמיה**. קודס צבא לימ"ך ולא נמלך אלא על הזריקה: **למשחה**. לך נתמים. למשחה מתרגמינן לרצו והיינו לגדולה: **מתנ"י' שהוא מסחלק**. לאכילת כהנים: **מוסר ריקי מנחה ישראל**. מנחת מאפה צבא חלות וריקין ‏[ח] חלות צוללן ריקקין מושחן ואמר רבי שמעון צמתנות ‏[ד] ‏[ק] ע"ה). מושחן כמין כ"י ושאר השמן נאכל לכהנים: ‏[ב] **מנחה כהנים**. כולה כליל. ומותר מנחת כהן משיח לפי ששמנה מרובה שלשה לוגין לעשרין ומתוך שהיא אפיה תחילה אין שמנה צבלע צפיתיה וצריך להקטיר המתר עצממו ‏[ז]: **שאין מסנדינן שמן**. לפיכך לא יעלה על דעתך שיהא שמן המתחלק מן ‏[א] הנקטר נדבה: **גמ'**

דלמא שלמים של אמש וחטאת של יום. דאשמעינן של אמש קדמו: **היכי דמי דשחטינהו לפרויהו**. אע"ג דשחטיה לחטאת אחר כך חטאת וצא לימ"ך על הזריקה אמרי' ליה חטאת קדמה: **אבל לא שחטיה**. לחטאת צתר שלמים וצא לימ"ך על השחטיה מיציע לך אי מוולוינן בשלמים למרס צדמן ולהקדים שחיתת חטאת וזריקתה וכי מיציעיא לן צתדיר ושאינו תדיר הך ‏[ב] מיציעיא לן ששחט את שאינו תדיר והתדיר קיים: **נכרס היין סדירה כו'** **סדיר קודס**. ואע"ג דשאינו תדיר קדס וצא שכנר קדש היום ועדיין יין לא צא דומיא ‏[ב] קדים שחטיה לשאינו תדיר כרישא: **ומשני ה"ג יוון דאחא**. השתא יין קמן ומוזמן לצרכה כמאן דשחטי תרויהו לגבי קדשים ‏[דמין] ולא תפשוט מינה לצעיין: **ואח"כ מספלא של מוספין**. ואף על גב דזמן מוספין אתא כחא כרישא: **שחטו קודס חטות**. צפסח **קאי: קודס לתמיד**. של צין הערצים כשר ואע"פ שלכחילה מנזה לאחרו כדתניא לעיל ‏[ד] ‏[ק] י"ג). יאוחר דברי שאלאמר צו בערב וצין הערצים לדבר שלא נאמר צו אלא צין הערצים כלצד: **ויהא אחד ממרס צדמו**. אילמא ‏[ו] דקדים ושחטיה למאוחר אמרי' ליה לשהות את הזריקה ולשחוט את הראוי ליקדס ולזרקו: **כגון דקדים שחטיה לפמיה**. קודס צבא לימ"ך ולא נמלך אלא על הזריקה: **למשחה**. לך נתמים. למשחה מתרגמינן לרצו והיינו לגדולה: **מתנ"י' שהוא מסחלק**. לאכילת כהנים: **מוסר ריקי מנחה ישראל**. מנחת מאפה צבא חלות וריקין ‏[ח] חלות צוללן ריקקין מושחן ואמר רבי שמעון צמתנות ‏[ד] ‏[ק] ע"ה). מושחן כמין כ"י ושאר השמן נאכל לכהנים: ‏[ב] **מנחה כהנים**. כולה כליל. ומותר מנחת כהן משיח לפי ששמנה מרובה שלשה לוגין לעשרין ומתוך שהיא אפיה תחילה אין שמנה צבלע צפיתיה וצריך להקטיר המתר עצממו ‏[ז]: **שאין מסנדינן שמן**. לפיכך לא יעלה על דעתך שיהא שמן המתחלק מן ‏[א] הנקטר נדבה: **גמ'**

^[1] לזמן לעשרין משהי חמס הימה נבללת צפטיה, אבל זו שהיפה נאפת צמתנת כדכתיב על מנחת כשמן תעשה, אי המשפטך (ב"מ:);

כל התדיר פרק עשירי זבחים

תא שמע מוספי שבת קודמין כו'. צבל הני תא שמע לריך טעם מאי קס"ד מאחר דכבר שני אטו שבת למוספין אחי לתמידין לא אהנאי ‏[ו] וצריך לדקדק צפרק התכלת (מנחות דף מט). גבי התמידין אין מעכצין את המוספין דאיכא כי הך צעיא דתדיר ומקודש ולא פשיט מיניה ‏[ב] מידי דלא מיימי הכא רחיות דהתם והנהו דהכא לא מיימי התם:

דשחטינן ‏[א] **לתרוייהו**. תימיה אס כן לימני שלמים ושחט ‏[ד] קודס לחטאת ואשם והכל ציוס אחד שלמים קדימי לזרוק ואמאי נקט של אמש וי"ל דשל אמש נמי שמה היו כעין של אמש והכל ציוס אחד כדלאמר צפ' התערובות (לעיל ע"ה). מאי חזין כעין חזין. צדו"ך:

קדישה אטו שבת לברכת היום אהנאי לברכת היין לא אהנאי תא שמע **דאמר רבי יוחנן הלכה** **במתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין** ‏[ג] **אטו שבת לתפלת מוספין אהנאי לתפלת מנחה לא אהנאי ת"ש שלמים של אמש הטאת ואשם של יום** ‏[ד] **שלמים של אמש קודמין הא אידי ואידי דיום הטאת ואשם קדמי ואע"ג דשלמים תדירי אמר רבא מצוי קאמרת תדיר קמביעיא לן מצוי לא קמביעיא לן אמר ליה רב הונא בר יהודה לרבא אטו מצוי לאו תדיר ‏[ה] והתניא ‏[ו] אוציא את הפסח שאינו תדיר ולא אוציא את המילה שהיא תדירה מאי תדירה תדירה במצות ואיבעית אימא מילה לגבי פסח כי תדיר דמיא איבעיא להו תדיר ושאינו תדיר וקדים ושחט לשאינו תדיר מאי מי אמרינן כיון דשחטיה יבוקריב ליה או דלמא יהיב לאחר דממרס בדמו עד דבוקריב ליה לתדיר והדר מקריב לשאינו תדיר אמר רב הונא ‏[ו] מסורא ת"ש שלמים של אמש הטאת ואשם של ‏[ז] יום של אמש קודם לשל יום הא דיום דומיא דאמש וה"ד דקדים שחטיה לשלמים הטאת ואשם קדמי דלמא שלמים דאמש וחטאת ואשם דיום היכי משכחת לה דשחטינהו לתרוייהו ‏[ח] אבל לא שחטינהו לתרוייהו תיבעי לך ת"ש ד"א ‏[ט] לברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה ותדיר ושאינו תדיר קודם ה"ג ‏[י] דכיון דאתיין כמאן דשחטי תרוייהו דמי ת"ש ד"א ר"ר יוחנן הלכה מתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין ה"ג כיון דרמטי זמן תפלת מנחה כמאן דשחטי תרוייהו דמי אמר ליה רב אחא בריה דרב אשי לרבינא ‏[י] דשחטו ‏[י] קודם הצות פסול מפני שנאמר בו **יבין הערבים קודם** לתמיד כשר ויהא ‏[יא] ממרס בדמו עד ‏[יב] שזירוק הדם הכא כמאי עסקינן כגון דקדים שחטיה לתמיד כרישא ‏[יג] אמר ליה רב אחא סבא לרב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני עד שזירק הדם (תמיד) ולא קתני עד שישחוט וזירק דם ש"מ: **ובכולן כהנים רשאין כו'**: מאי טעמא אמר קרא **למשחה** לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין: **מתנ"י' אמר רבי שמעון אם ראית שמן שהוא מתחלק בעזרה אין ‏[יד] צריך לשאול מהו אלא מותר ריקקי ומנחות ישראל וצ"ל שמן של מצורע אם ראית שמן שהוא ניתן ‏[טו] על ומנחת כהן משיח ‏[טז] שאין מתנדבין שמן רבי טרפון אומר ‏[יז] מתנדבין שמן:****

דלמא שלמים של אמש וחטאת של יוס. דאשמעינן של אמש קדמו: **היכי דמי דשחטינהו לפרויהו**. אע"ג דשחטיה לחטאת אחר כך חטאת וצא לימ"ך על הזריקה אמרי' ליה חטאת קדמה: **אבל לא שחטיה**. לחטאת צתר שלמים וצא לימ"ך על השחטיה מיציע לך אי מוולוינן בשלמים למרס צדמן ולהקדים שחיתת חטאת וזריקתה וכי מיציעיא לן צתדיר ושאינו תדיר הך ‏[ב] מיציעיא לן ששחט את שאינו תדיר והתדיר קיים: **נכרס היין סדירה כו'** **סדיר קודס**. ואע"ג דשאינו תדיר קדס וצא שכנר קדש היום ועדיין יין לא צא דומיא ‏[ב] קדים שחטיה לשאינו תדיר כרישא: **ומשני ה"ג יוון דאחא**. השתא יין קמן ומוזמן לצרכה כמאן דשחטי תרוייהו לגבי קדשים ‏[דמין] ולא תפשוט מינה לצעיין: **ואח"כ מספלא של מוספין**. ואף על גב דזמן מוספין אתא כחא כרישא: **שחטו קודס חטות**. צפסח **קאי: קודס לתמיד**. של צין הערצים כשר ואע"פ שלכחילה מנזה לאחרו כדתניא לעיל ‏[ד] ‏[ק] י"ג). יאוחר דברי שאלאמר צו בערב וצין הערצים לדבר שלא נאמר צו אלא צין הערצים כלצד: **ויהא אחד ממרס צדמו**. אילמא ‏[ו] דקדים ושחטיה למאוחר אמרי' ליה לשהות את הזריקה ולשחוט את הראוי ליקדס ולזרקו: **כגון דקדים שחטיה לפמיה**. קודס צבא לימ"ך ולא נמלך אלא על הזריקה: **למשחה**. לך נתמים. למשחה מתרגמינן לרצו והיינו לגדולה: **מתנ"י' שהוא מסחלק**. לאכילת כהנים: **מוסר ריקי מנחה ישראל**. מנחת מאפה צבא חלות וריקין ‏[ח] חלות צוללן ריקקין מושחן ואמר רבי שמעון צמתנות ‏[ד] ‏[ק] ע"ה). מושחן כמין כ"י ושאר השמן נאכל לכהנים: ‏[ב] **מנחה כהנים**. כולה כליל. ומותר מנחת כהן משיח לפי ששמנה מרובה שלשה לוגין לעשרין ומתוך שהיא אפיה תחילה אין שמנה צבלע צפיתיה וצריך להקטיר המתר עצממו ‏[ז]: **שאין מסנדינן שמן**. לפיכך לא יעלה על דעתך שיהא שמן המתחלק מן ‏[א] הנקטר נדבה: **גמ'**

^[1] לזמן לעשרין משהי חמס הימה נבללת צפטיה, אבל זו שהיפה נאפת צמתנת כדכתיב על מנחת כשמן תעשה, אי המשפטך (ב"מ:);

צ.א.

עין משפט
נר מצוה

כג א מיי פ"ט מהל' שנת הלכה ז וט"ע א"ח סימן רעא סעיף י:
כד ב מיי פ"ג מהל' תפלה הל"א טו"ע א"ח סימן רפ סעיף ד:
כה ג מיי פ"ט מהל' תמידין ומוספין הלכה ג:
כו דה מיי פ"א מהל' קרבן פסח הלכה ד:
כז ו מיי פנ"ו מהל' מע"ק הלכה ד:
כח ז מיי פ"ד מהל' מחוסרי ארבעה הלכה ז הלכה ג:
כט ח מיי פ"ב מהל' מע"ק הלכה ט:
ל ט מיי שס פנ"ו הלכה יד ופ"יד שס הלכה א:

תורה אור השלם

1. ויהי לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה וישחטו אותו כל קודל יצדת ישראל בין הערבים:

שמות יב, ו

2. וידבר יהוה אל אהרן ואגי דתה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתם למשקה וללבוך לקח עולמן:
מבדבד יח, ח

מוסף רש"י

מתפלל אדם של מנחה. היו לפניו צ' תפלות. אחת על מנחה ואחת על מוספין. ששה ולא תחלל עד זמן המנחה. מתפלל של מנחה. אצ"ג זמן המוספין קודם, כיון דשחי עד זמן מביעה של מנחה לה (בע"ז יב):
מתפלל של מנחה מאחר שגזע זמנה כדי להקריבה תחלה זמנה שלא קרא שוטע גס עליה: ואחר כך של מוספין. וזאל ואחר זמנה אינה עובר דלא אמרי דכנן ועל מוספין כל היום (ברכות כח). ויהא ממרס בדמו. שלא יקרוס כדי שיהא רחוי לזירק (פסחים טו). אמר קרא למנחתו. צמתנת כהנה כמיני טויקא קתני לך נתמים למשחה, כל מנחתו שמתח לך ככהנתן, נתמי לך לגדולה. כדמתרגמינן לצמחא (חולין קכ"ב). לזמן שיהי אכולין אותו דכך אכילת מלכס המנחות (ע"ז כח). שאין מתנדבדין שמן. צלא קולת ויין (מנחות ק"ד). מתנדבדין שמן. כפני עצמו (ע"ז קכ"ב). וקמלנו ומקטירי הקומץ ושירי אכולין (מנחות טו):

ליקוטים

ובכולן כהנים רשאין לשנות באכילתן. מ"ט. פי דעיקר מצותן ציל מדקרי לשאר שינוי. אמר קרא למשחה לגדולה. כדמתרגמי' לרבו כדרך שהמלכים אוכלין, והווי צלי. והכי אמרינן בחולין כפי הורוטי אמר רב חסדא מנחת כהנתן אין נאכלות אלא צלי ואין נאכלות אלא בחורל. מאי טעמא אמר קרא למשחה לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין (פסקי יר"ד).

שיטה מקובצת

הא אידי ואידי דיום הטאת ואשם קדמי ואצ"ג דשלמים תדירי. מימה מיפשוט ליה מתמן כסידא מטלת קומתה לעולה אצ"ג דעלא צפיתא עפי שפלא נגדר ובגמרה. וי"ל דכיון דאין נאכלות לצמליס אין נליין להכניס שולת (ת"ר ד"ל ר"ש):
רש"י י"ה מנחת כהנים כו' לפי ששמנה מרובה ג' לוגין לעשרין כו'. וי"ל הרי"פ וי"ל מנחת כהן משיח שחיהה צאה לעין לעשרין. אצ"ג דמנחת נקפסי נמי צאה לעין

אי אפשר שלא יסאר מנחת מן השמן

^[1] לזמן לעשרין משהי חמס הימה נבללת צפטיה, אבל זו שהיפה נאפת צמתנת כדכתיב על מנחת כשמן תעשה, אי המשפטך (ב"מ:);

^[2] לזמן לעשרין משהי חמס הימה נבללת צפטיה, אבל זו שהיפה נאפת צמתנת כדכתיב על מנחת כשמן תעשה, אי המשפטך (ב"מ:);